

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ว่าด้วย การลาออกจากราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา (๑๘)๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ มาตรา ๑๗ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงวางข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการ” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายข้อบังคับนี้

กรณีที่ไม้อาจใช้แบบหนังสือลาออกจากราชการตามแบบที่กำหนดได้ ใบลาออกต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ วันที่ยื่น วันที่ขอลาออกจากราชการ เหตุผลที่ขอลาออกจากราชการ และระบุตำแหน่งผู้บังคับบัญชาที่ยื่นหนังสือลาออกจากราชการด้วย

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นพิเศษ จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้

หนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน และไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มิได้ระบุวันขอลาออกให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันขึ้นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๕ ผู้บังคับบัญชาผู้ที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้ใดแล้วให้บันทึกวันที่ข้าราชการผู้นั้นยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้า ก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปภายใน ๑ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออกและให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต การลาออกภายใน ๑ วันนับแต่วันได้รับรายงาน

ข้อ ๖ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้ใดแล้วทำเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มีได้ระบุวันลาออกให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะส่งอนุญาตให้ผู้ยื่นขอลาออกจากราชการหรือจะส่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก และแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออก

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออก ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้ไม่เกิน ๕๐ วัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก่อนวันขอลาออกจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการเนื่องจากมีความจำเป็นและประโยชน์ของพวงราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการโดยพลันก่อนวันขอลาออก และให้การลาออกจากราชการมีผลในวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการโดยพลัน และการลาออกจากราชการมีผลตามวันที่ระบุในหนังสือขอลาออกจากราชการ

(๓) ในกรณีการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการในระยะเวลากระชั้นชิดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกให้ยับยั้งการลาออก เพื่อให้มีระยะเวลาพอสมควรในการ

พิจารณาอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ทั้งนี้ การขยับยั้งการอนุญาต การลาออกจากราชการ ให้ขยับยั้งได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้อ่านหนังสือขอลาออกจากราชการ แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ขอลาออกทราบโดยพลันก่อนวันขอลาออกจากราชการ

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมิได้มีคำสั่งขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลาขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๙ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก โดยเมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก เว้นแต่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ จะขยับยั้งการลาออกจากราชการดังกล่าวก็ได้ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอลาออกเกินกว่าเหตุมิได้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายพิศิษฐ์ วรอุไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี